

Καλαμπάκας επί της «Ευμορφης Ράχης». Κατήγετο εξ αυτού ο Παπαθύμιος Βλαχάβας, όστις ως κλέφτης, πολεμών ήρωϊκάς κατά των Τούρκων περί τα τέλη του 18ου και τας αρχάς του 19ου αιώνος επί μακρόν χρόνον διετήρησε την ανεξαρτησίαν των Χασίων και της περιοχής του 'Ολύμπου, άνταχθεις επιτυχώς και κατά των υπό του 'Αλή Πασά των 'Ιωαννίνων άποσπασμένων Τουρκαλβανικών δυνάμεων. Τέλος, δι' άπιστίας συλληφθείς, ύπέστη μαρτυρικών θάνατον εν 'Ιωαννίνοις, άπαχχονισθείς υπό τον ιστορικών εκεί πλάτανον, άφ' ου πρότερον συνετριβήσαν αυτόν τα γόνατα διά σφύρας. Ν.Κ.Σ.

Βλαχάβας Θύμιος. Βλ. λ. Βλαχάβα.

Βλαχάκης Χαράλαμπος. Έκ των γενναιοτέρων και δραστηριοτέρων άρχηγών της έπαρχίας Μαλεβυζίου (Κρήτη) κατά την μεγάλην επανάστασιν (1866—1869.)

Βλαχαρμάτας. άρματωλός εκ Μαυρολιθαρίου. Ουτός κατά τα έτη 1750—1760 μετά των άρματωλών Χριστού Μηλιώνη, Λάμπρου και Μήτρου Τσεκούρα, Λάμπρου Βουνιχωρήτη και Κώστα Νεγρίλλου ύψωσε την σημαίαν της άνταρσίας εις την Παρνασσίδα και Δωριδα. Κατά τινα όμως μάχην παρά τδ χωρίον Δεσφίνα έτραυματίσθη θανασιμώς και κατέφυγεν εις την παρά τους Δελφούς μονήν 'Ιερουσαλήμ της Διαυλείας, όπου διά προδοσίας συνελήφθη και έθανάτωθη κατά τρόπον άνήκουστον.

Βλαχία. Έπαρχία της Ρουμανίας εκτεινομένη μεταξύ των Τρανσυλβανικών Άλπεων και του Δουνάβειου. Υπήρξε τδ θέατρον επιχειρήσεων διεξαχθεισών κατά τδ 1916 υπό των Στρατιών του Hindenburg, κατά της Ρουμανίας, ως αυται συντόμως κατωτέρω εκτίθενται.

Β. Έπιχειρήσεις 1916. Η Γερμανία, άποφασίσασα την κατασυντριβήν της Ρουμανίας μετά την εις πόλεμον έξοδόν της (βλ. λ. Ρουμανία), συνεκέντρωσε δύο Στρατιάς, μίαν εν Τρανσυλβανία υπό τον Falkenhayn και έτέραν Ν. του Δουνάβειου υπό τον Mackensen. Έκ τούτων ή πρώτη περιελάμβανε 31 Μ. Πεζ. (16 Γερμ., 1 1/2 Αυστρ., 5 Βουλ., 3 Τουρκ.) και 9 1/2 Μερ. Ίππ. (6 Γερμ., 1 1/2 Αυστρ. 1 Βουλ.), ή δε δευτέρα 11 Μρ. Πεζ. (1 Γερμ., 5 Βουλ., 5 Τουρκ.) και 2 Μ. Ιππ. (1 Γερμ., 1 Βουλ.). Τδ σύνολον των δυνάμεων τούτων έτέθη υπό την άνωτέραν Διοίκησιν του Στρατήρχου Hindenburg. Τδ σχέδιον των επιχειρήσεων συνίστατο εις ταυτόχρονον άπό Β και Ν. εισβολήν εις Βλ. Διά την κάλυψιν του δεξιού του στρ. Mackensen εισβάλλει διά τριών Μεραρχιών του (Βουλ.) εις Δοβρουτσάν την 7 Σεπτ. και ώθει τās εκεί έλαφράς Ρωσσο-Ρουμανικάς δυνάμεις μέχρι της σιδηρ. γραμμής της Κωσταντζης. Παρά την τοπικήν επιτυχίαν ήν κατήγαγον την 16 Σεπτ. αι άφιχθείσαι Ρωσσο-Ρουμανικαί ένιοχύσεις, αι 3 Βουλ. Μεραρχίαι κατώρθωσαν να ηρησθώσιν επί της παλαιάς γραμμής του Τραγιάν (βλ. λ. Δοβρουτσά). Ταυτόχρονος (15 Σεπτ.) ήρξαντο αι επιχειρήσεις του Falkenhayn προς Τρανσυλβανίαν, ήτις και κατελήφθη παρά της ύπ' αυτών Στρατιάς μέχρι της 15 'Οκτ. (βλ. λ. Τρανσυλβανία).

Μετά τās προκαταρκτικάς ταύτας επιχειρήσεις έξεδηλώθη ή κυρία επίθεσις του Hindenburg. Πρώτη εισέβαλεν εις Βλ. ή Στρατιά του Falkenhayn. Η επίθεσις αυτής, ής προηγήθη ίσχυρά έπίδειξις καθ' όλον τδ μήκος των Μολδαυικών συνόρων, ήγένετο με άξονα την κοιλάδα του Γιου και με γενικήν κατεύθυνσιν προς Κραϊόβα. Την 14 Νοεμβ. ή κινουμένη πτέρυξ, ύποστηριζομένη υπό πολυαριθμους Ιππικού, διέρχεται τδν αυχένα του Βουλκάν, συντρίβει τους Ρουμάνους εις την μάχην του Τουρκογιου (15—17 Νοεμ.) και καταλαμβάνει την 21 την Κραϊόβαν, διατρέξασα εν διαστήματι 4 ήμερών πλέον των 100 χλ.μ. και αιχμαλωτίσασα τδ Ρουμανικόν άπόσπασμα της 'Ορσόβης. Την 24ην στρέφει προς 'Αν. διαβαίνει τδν π. 'Ολτου και την 26ην επιτυγχάνει τδν σύνδεσμον αυτής περι την 'Αλεξάνδρειαν μετά της Στρατιάς του Mackensen. Η τελευταία αυτή συγκεντρωμένη Ν. του Δουνάβειου άνέμενε την κατάλληλον στιγμήν, όπως διαβή τούτων. Αι εις τδ δεξιόν της 3 Βουλ. Μερ., άναλαβούσαι την 20 'Οκτ. και αυθις την επίθεσιν εν Δοβρουτσά, κατώρθωσαν την 25 να καταλάβουν όριστικώς την σιδ. γραμμήν Τσερναβοντα-Κωσταντζα. Καλυπτομένη ούτω δεξιά, ή Στρατιά αυτή διέβη τδν Δουνάβιν, εν μέρει μόν την 25 παρά την Σίμντισαν, εν μέρει δε την 27 παρά τδ Γιάργεβο και συνεδέθη μετά του δεξιού της Στρατιάς Falkenhayn.

Η Την 30 Νοεμ. ή Στρατιά Mackensen έφθασεν επί της γραμμής του Π. 'Αρχιάς, έτοίμη να περιβάλη από Ν. την Ρουμανικήν πρωτεύουσαν, ενφ' συγχρόνος τδ Κέντρον και τδ άριστερόν (Στρ. Falkenhayn) κατέλαβε την Πιτέστη, και την Πλοέστη, άπειλούσα τās πρός Μολδαυίαν γραμμάς ύποχωρήσασ του Ρουμανικού Στρατού. Αι Ρουμανικαί δυνάμεις (5 Μερ. Πεζ.) υπό τδν στρατηγόν 'Αβερέσχο έπεχείρησαν να άμυνθώσι της πρωτεύουσας. Ούτω συνήφθη ή μάχη του 'Αρχιάς (3—5 Δεκ.), ήτις μετά τριήμερον λυσσώδη πάλην κατέληξεν εις ήτταν των Ρουμάνων, οτινες ήναγκάσθησαν να ύποχωρήσωσι προς την γραμμήν του π. Σερέθ, έγκαταλείψαντες την πρωτεύουσάν των εις ήν εισήλθον τα Γερμανοβουλγαρικά στρατεύματα την 6ην Δεκεμβρ. Μετά την ύποχώρησιν ταύτην των Ρουμάνων ο Mackensen, καταδιώκων κατά πόδας τούτους, κατέλαβε την 16 Δεκ. την γραμμήν του Μπονζάου εν συνδέσμω άριστερώ μετά της Αυστριακής Στρατιάς. Περατέρω αι επιχειρήσεις συνεχίσθησαν εν Μυλδαυία. Σ.Ρ.

Βλαχογιάννης. Άγωνιστής εκ Λευκάδος, όστις ύπηρέτησε τδν άγώνα ως άρχηγός ιδίου σώματος.

Βλαχογιωργάκης. Περιβόητος άρματωλός της Δ. Στερ. 'Ελλάδος, πολεμήσας ήρωϊκάς τδν 'Αλή Πασάν.

Βλαχοθανάσης Μήτρες. Περιφήμος άρματωλός των έτών 1730—1772. Κατήγετο εκ Βουνιχωράς της Ρούμελης και γηραιός πλέον υπήρξεν εις τών κυριωτέρων εργατών της επαναστάσεως του 1770. Υπό την άρχηγίαν του 'Ανδρούτσου, δν άλλοτε ειχεν υπό τās διαταγάς του μετέως της περιφήμου μάχης της μονής των Βαρδουσίων και διηύθυνεν αυτοπροσώπως την καταλήξασαν εις περιφανή νίκην μάχην, ή όποια συνήφθη άνωθεν του χωρίου Πεντερίτσας. Τέλος μετέσχε της κατά της Ναυπάκτου έστρατείας του 'Ανδρούτσου, και μα-

χόμενος έξωθι των τειχών της πόλεως ταύτης κατά του Μουχτάρ πασά έφρονεύθη.

Βλαχοκαλύβια. Συνοικισμός επί του 'Ορθίλου όρους της Βουλγαρίας. Έκειθεν διήλθον τμήματα της VI Μεραρχίας κατά την προέλασιν του έλλην. Στρατού (Ιούλιος 1913), μετά την άνασκαχήν δε, και μέχρι της ύπογραφής της ειρήνης, έκει ώργανούτο υπό της IV Μεραρχίας ή γραμμή άμύνης.

Βλαχοπερασιά. Κομπολις της 'Αρκαδίας, γνωστή εις την ιστορίαν διά την παρ' αυτήν κατά την 10 'Απριλίου 1821 μάχην μεταξύ 'Ελλήνων και Τούρκων. Μετά την διάλυσιν του παρ' την Καρούτιαν 'Ελλην. στρατοπέδου ο Θ. Κολοκοτρώνης κατώρθωσε να συγκεντρωθή περι την Τρίπολιν διάφορα στρατόπεδα. Έν τούτων εκ Λακώνων και 'Αρκαδίων υπό τδν Κυριακούλην Μαυρομαχάλην και 'Αν. Νικολόπουλον έποποθετήθη παρά την Β. Την ήμέραν του Πάσχα 10 'Απριλίου 1821, λόγω της έορτής, τδ στρατόπεδον δέν εύρίσκειτο φαίνεται συντεταγμένον και έπιπεσόν των τρισχιλίων Τούρκων διελύθη, φρονευθέντος και κατά την γενομένην συμπλοκήν του Α. Νικολοπούλου.

Βλαχοκλεισούρα. Κοινώς καλεϊται ή Κλεισούρα, κομπολις, κειμένη μεταξύ της Ν. κορυφωρ του όρους Βέρνου και της Β. τοιαύτης του όρους Μουρίκι. Διά της Κλεισούρας προήλασε κατά Νομβριον του 1912 ή III 'Ελληνική Μεραρχία προς Καστοριαν, ενφ' συγχρόνος τδ Ιον σύνταγμα Ιππικού (5 Ιλαι μετά πολυβόλων), κατευτιώκων τδν υπό τους 'Αλή Ριζά και Τσαβίτ πασάδες Τουρκικόν στρατόν, εκ Φλωρίνης προχωρήσαν διά Κορεσίαν, ειχεν ήδη καταλάβει την πόλιν της Καστορίας (10 Νοεμβρίου 1912), άφου δι' αϊφνη-διαστικής ένεργείας έξηνάγκασε τδν υπό τδν Μεμιέτ πασάν Τουρκικόν στρατόν εκ 2000 άνδρών μετά δύο πυροβόλων, ου ήπειλήσε την γραμμήν ύποχωρήσεως, να εκκενώσθ δια νυκτός την Καστοριαν και να ύποχωρήσθ προς τδ ύψηλεδον Κορυτσάς. Ν.Κ.Σ.

Βλαχολίβαδον ή Λιβάδιον. Χωρίον επί των νοτίων κλιτύων του Τεταρίου (Σιάκκας) όρους. Παρ' αυτό συνεπλάκη προς τους Τούρκους τδ άπόσπασμα Κωνσταντινουπόλου, ή 10 'Οκτωβρίου 1912, όπερ ειχεν έντολήν, προελαύνον δι' αυτόν και ύπερκερών την άριστεράν πτέρυγα του Τουρκικού στρατού, τεταγμένου εκάτερωθεν του στενού του Σαρνατπόρου από τών ύψηλώκων περι τδ Γλύκοβον διά της Βίγλας (Τσοούκας) μέχρι των άντηριδών Ν. του χωρίου Βαρονά, ν' άχθή εις Νεοχώρι, ήτοι Β., όπίσω του Τουρκικού μετόπου. Προσπρούσαν τδ άπόσπασμα εκείνο εις Τουρκικήν αντίστασιν, κατόπιν έπιπύον πορείας και υπό πυκνήν όμίχλην, άνέτρεψε ταχέως ατήν δι' όρημητικής επιθέσεως και ήνάγκασεν εις ύποχώρησιν άτακτον τους άμυνομένους. Ν.Κ.Σ.

Βλαχοπόουλος 'Αλέξιος. Άγωνιστής εκ Πρεβέζης. Πρό της επαναστάσεως διετέλεσεν άρματωλός και αξιωματικός εις τδ εν Κερκυρά 'Αγγλικόν σύνταγμα των 'Ελλήνων έθελοντών. Ως τοιοϋτος έμνήθη εις τās της Φιλικής έταιρείας και τφ 1820, επανελθών εις την πατρίδα του, άνεκηρύχθη καπετάνιος και άρματωλός του Βλοχού. Τδ έπόμενον έτος εκήρυξε την επανάστασιν εις την έπαρχίαν του και μετά του ίσχυρού σώματος του έλαβε μέρος εις πλείστας μάχας και ίδία εις την εκπολιόρκησιν του 'Αργιου. Τφ 1823 και 1825 διετέλεσεν ύπουργός του πολέμου, τφ δε 1827 γενικός επιθεωρητής του στρατού. Μετά την άποκατάστασιν της 'Ελλάδος πολλάκις διετέλεσεν ύπουργός των Στρατιωτικών και Ναυτικών, γεροσιστής και τελευταίως ύπασπιστής του βασιλέως Γεωργίου του Α'. Τφ 1854 εν συνεγοασία μετά του Σπυρομήλιου διενήργησε την επανάστασιν της Θεσσαλίας.

Βλαχοπόουλος Γεώργιος. Άγωνιστής εξ 'Υδρας διακριθείς εις τδν κατά ξηράν και θάλασσαν άγώνα. Τφ 1824 προήχθη εις χιλιαρχον έπ' άνδραγαθία, πλειστακίς δε έπρνήθη διά την άνδρείαν του υπό των στρατηγών Κολοκοτρώνη και Καραϊσκάκη.

Βλαχοπόουλος Άριστοτέλης Ι. Υποστράτηγος. Γεννηθείς την 6 'Απριλίου 1866. Άπεφοίτησε του Σχολείου Ευελπίδων την 12 Αυγούστου 1887, καταταγείς εις τδ Πυροβολικόν. Συμμετέσχε των πολέμων 1912-1913 ως άνωτερος αξιωματικός επιτελής Μεραρχίας. Του Ευρωπαϊκού πολέμου δέν συμμετέσχε, ως διατελών εκτός του Στρατού από 1917-1920. Έπανελθών εις την ενεργόν ύπηρησίαν τφ 1920 διορίσθη διοικητής του Γ'. Σώματος Στρατού εν Μ. 'Ασία. Διετέλεσεν άνωτερος στρατ. Διοικητής Σμύρνης και Διοικητής του Δ'. Σώματος Στρατού Θράκης κατά την εκκένωσιν της τφ 1922. Άπεστρατεύθη τφ 1922.

Βλαχοπόουλος Νικόλαος. Άντιστράτηγος. Γεννηθείς την 10 'Οκτωβρίου 1870. Άπεφοίτησε του Σχολείου Ευελπίδων την 11 Αυγούστου 1888, καταταγείς εις τδ Πυροβολικόν. Παρηκολούθησεν ενόχρητας σπουδάς εις την άλλοδαπήν. Διετέλεσε κατ' επανάληψιν Καθηγητής του Σχολείου Ευελπίδων. Συμμετέσχε των πολέμων 1912-1913 ως άνωτερος αξιωματικός, διοικησάς καθ' όλην την πολεμικήν περιόδον μαχιμους μονάδας. Κατά τδν Ευρωπαϊκόν πόλεμον διήκχησε την IV Μεραρχίαν εις τδ Μακεδονικόν μέτωπον και από του 1919 την II Μεραρχίαν 'Αθηνών εις τās έστρατείας Ρωσσίας και Μ. 'Ασίας, διακριθείς κατά τās επιχειρήσεις της Ούκρανίας, μόκα Μ. 'Ασίας, αξιωματικός παρακολουθήσας την Μεραρχίαν του κατά την περιπετειώδη διάβασιν του Δνειστέρου ποταμού. Παροσημοφορήθη δι' όλων των άνωτέρων 'Ελληνικών παρασημίων και πολεμικών αξιωματικών, οτινες έχουν την μεγαλυτέραν εύδόκιμον πολεμικήν ύπηρησίαν εν ή διοικήσει μαχιμων μονάδων. Διετέλεσεν εκτός του Στρατού από Ν)βριου 1920 μέχρι του 1922, λόγω της τότε μεταπολιτευσέως. Έπανελθών τφ 1922 διορίσθη άρχηγός του Γενικού 'Επιτελείου του Στρατού, ως επίσης και μέλος του Άνωτάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου της Χώρας.

Βλαχός. υπό τδ επώνυμον τούτο φέρονται οι εξής άγωνισται της 'Ελλην. Έπανάστασεως: Σταύρος, εξ 'Αθηνών, μετασχών του άγώνος και διακριθείς κατά την πολιορκίαν της Άκροπόλεως. Άραστάσιος εξ